

ת"פ 59108/03/16 - מדינת ישראל נגד שי ידאעי, אביעד חביביאן

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 59108-03-16 מדינת ישראל נ' ידאעי ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. שי ידאעי

2. אביעד חביביאן

הנאשמים

גזר דין - נאשם 1

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 8.3.17, הורשע נאשם 1, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977. נאשם 2 הורשע, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של סיוע לתקיפה הגורמת חבלה של ממש.

לפי הכרעת הדין והחלטה מיום 14.6.17, ביום 14.9.15 בשעה 03:30 לערך, עצרו נאשם 1 ואחרת מונית, ביקשו מנהג המונית, שהוא המתלון, כי יסיעם לגדרה, והתיישבו יחדיו במושב האחורי. במהלך הנסיעה, התנשקו והתגפפו השניים, עד כי שהאחרת הורידה את ראשה לכיוון חלציו של נאשם 1. משהבחין בכך המתלון, וחשש כי זו עלולה להקיא במונית, הזיזה מעט ממקומה כך שנגע קלות בכתפה השמאלית באמצעות ידו הימנית. נאשם 1 חשד כי לנגיעתו זו של המתלון גוון מיני, והחל לתקוף את המתלון, תוך כדי נסיעה, בעודו הולם בו באגרופים מספר פעמים. בעקבות זאת, עצר המתלון את המונית בסמוך לאנדרטת הצנחנים בכביש 40, נאשם 1 עבר במהירות למושב שליד הנהג והמשיך להכות באגרופים את פני המתלון. האחרת צעקה על נאשם 1 כי יחדל ממעשיו, והלה שעה לפנייתה ודרש בתקיפות מהמתלון כי יסיעם למושב בני ראם.

משהגיעו לכניסה למושב בני ראם, ניגש אליהם נאשם 2 וביקש מהמתלון כי יוציא את השניים מהמונית מחמת היותם שיכורים. בנסיבות אלו, התקרב נאשם 1 למתלון, נשכו בצווארו והכה בו, בעוד נאשם 2 מסייע לו באוחז את המתלון.

כתוצאה ממעשיו של נאשם 1, פונה המתלון לקבלת טיפול רפואי בבית החולים קפלן כשהוא סובל מהמטומות וסימני חבלה בכל ראשו, בצווארו ובידו הימנית, מסימן נשיכה בצוואר, משריטות בגב וביד ימין, ומחתכים בלחי ימין וברקה הימנית שהודבקו.

2. לפי הסדר הטיעון, נאשם 1 הופנה לקבלת תסקיר שירות מבחן וחוות דעת הממונה על עבודות שירות. כן הוסכם, כי ככל שהתסקיר יישא אופי חיובי ולא ייפתחו נגדו תיקי אלימות נוספים, יעתרו הצדדים במשותף לעונש הכולל מאסר לתקופה של 6 חודשים, שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות, ואחרת, לא יהיו הצדדים כבולים לעתירה העונשית. לצד זאת, יוטל על נאשם 1, בהסכמה, מאסר על תנאי על עבירות

עמוד 1

אלימות מסוג עוון ופשע, קנס, ותשלום פיצוי למתלונן בסכום של 5,000 ₪.

3. הסדר הטיעון בעניינו של נאשם 2, כלל הסכמה עונשית, ולפיה בית המשפט הטיל עליו מאסר על תנאי, קנס בסכום של 1,000 ₪ ופיצוי למתלונן בסכום של 2,500 ₪.

תסקירי שירות המבחן

4. בעניינו של נאשם 1 (להלן מכאן - "הנאשם") נערכו מספר תסקירים.
5. שירות המבחן, בתסקירו מיום 27.9.17, ציין כי הנאשם סיים 10 שנות לימוד, וקיבל פטור משירות צבאי בגין אי התאמה. עוד ציין, כי הנאשם סבל מקשיי השתלבות במסגרות החינוך הדתיות, בשל גילויי אלימות. בהיותו בן 19, הורשע הנאשם בעבירות אלימות ונדון למאסר לתקופה של 30 חודשים. במסגרת המאסר היה הנאשם מעורב בתקריות אלימות רבות. לחובתו של הנאשם הרשעה נוספת משנת 2010, אף היא בעבירת אלימות. הנאשם דיווח כי פנה מיוזמתו לטיפול במרפאה לבריאות הנפש בקרית מלאכי, אך הטיפול בעניינו נגדע באיבו. הנאשם סירב לטיפול תרופתי שהציע שירות המבחן, ובהמשך אף שלל נזקקות טיפולית. בבדיקות שתן שנערכו בתחילה נמצאו שרידי סם, אולם בהמשך מסר הנאשם בדיקות שנמצאו נקיות משרידי סם.

להתרשמות שירות המבחן, הנאשם לוקח אחריות חלקית בלבד על מעשיו, אינו מביע חרטה או אמפתיה כלפי המתלונן ומפחית מחומרת מעשיו. עוד העריך שירות המבחן, כי לנאשם עמדות המצדיקות שימוש באלימות כדרך לפתרון בעיות, הוא סובל מדפוסי שימוש התמכרותיים לחומרים פסיכואקטיביים, חסר כלים להתמודדות עם דחפיו וכעסיו, מגלה אדישות למצבו המשפטי ומאופיין בקווים אנטי סוציאליים. מכאן העריך שירות המבחן, כי הנאשם בסיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה, וייתכן כי זו אף תוחמר. לאור האמור, וסירובו של הנאשם לקבלת טיפול תרופתי פסיכיאטרי, לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית, והמליץ להטיל על הנאשם ענישה קונקרטי ומציבת גבול.

6. בתסקירו המשלים מיום 31.1.18 התייחס שירות המבחן לכך שהנאשם החל בטיפול פרטי במרכז "התחלה חדשה" וכי הוא שבע רצון ממנו. בבדיקות שתן נוספות שערך הנאשם לא נמצאו שרידי סם. כן התייחס שירות המבחן לחוות דעת מיום 31.7.17 ממנה עולה, כי הפסיכיאטר המחוזי המליץ על טיפול תרופתי, אולם הנאשם הגיב בזלזול להמלצה והתנגד לטיפול תרופתי, ומכאן כי לא שולב בטיפול מתאים. להתרשמות שירות המבחן, למרות הליך הטיפול שהחל הנאשם במסגרת מרכז "התחלה חדשה" והערכת המרכז כי חל בנאשם שינוי, הוא ממשיך לגלות אדישות למצבו המשפטי, מתקשה לבחון מעשיו בביקורתיות ולעומק ולהכיר בחומרת מעשיו. מכאן, שלא פחתה מסוכנותו, ושירות המבחן נמנע, פעם נוספת, מהמלצה שיקומית.

7. בתסקיר נוסף מיום 25.3.18, ציין שירות המבחן כי לפי חוות דעת עדכנית של מרכז "התחלה חדשה", הנאשם מתמיד בטיפול, הפסיק השימוש באלכוהול, לוקח אחריות למעשיו, והסיכון בעניינו פחת משמעותית. כן התייחס שירות המבחן לחוות דעת של פסיכיאטר פרטי שהגיש הנאשם שלפיה אינו זקוק לטיפול תרופתי.

להתרשמות שירות המבחן, כעת הנאשם לוקח אחריות למעשיו האלימים ומבטא תובנה ראשונית לחומרתם, אולם בה בעת אינו מביע חרטה על הנזק שגרם למתלונן, אינו אמפתי לכאבו, ומרוכז בעיקר במחירים שהוא משלם בעקבות ההליך המשפטי. לנאשם מודעות נמוכה לסיכון הנשקף ממנו להישנות עבירות אלימות, אולם לעמדתו, הוא מבחין בשינוי שחל בהתנהגותו ויש בידיו כלים לבחון באופן ביקורתי את מעשיו האלימים. מכאן העריך שירות המבחן, כי אם הנאשם ישתלב בטיפול קבוצתי בתחום האלימות, תפחת מסוכנותו.

8. לפי תסקיר נוסף מיום 14.6.18, הנאשם השתלב בטיפול קבוצתי בשירות המבחן בתחום האלימות,

מגיע לכל המפגשים, משתתף פעיל בדיונים, מביע את דעתו ומגלה עניין בתכנים שעולים. שירות המבחן התרשם מנכונות הנאשם לשינוי, לחקירה עצמית ולהרחבת מודעותו לתחושותיו במטרה ללמוד ולווסת רגשותיו בעת מצבי דחק. לצד זאת, ניכר, כי הנאשם בעל דפוסי חשיבה נוקשים, מתקשה לקבל ביקורת ובעל מודעות נמוכה לדפוסי התנהגותו האלימים. בנוסף, הנאשם ביטא לא פעם קושי בהבעת אמפתיה כלפי המתלונן. הנאשם שיתף את שירות המבחן בכך שצרך קנבוס בתקופה שחלפה במסגרת אירוע חברתי, ולהערכת שירות המבחן יש בכך כדי ללמד על סיכון להישנות עבירות אלימות. עם זאת, לא נמצאו שרידי סם בבדיקות השתן שמסר. לאור האמור, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות, צו מבחן למשך שנה וחצי, ופיצוי כספי למתלונן. עוד המליץ לחייב את הנאשם למסור בבדיקות שתן במהלך תקופת המבחן.

9. בתסקירו האחרון מיום 20.11.18, ציין שירות המבחן, כי הנאשם שולב ביום 13.11.18 בקבוצה טיפולית לצורך טיפול ארוך טווח הממוקד בנושא האלימות. עוד הוסיף, כי הנאשם מתמיד בהגעה למפגשים, מביע מודעות לדפוסי האלימים ומראה נכונות לבחינה עמוקה יותר במסגרת הקבוצה. בבדיקות שתן שמסר הנאשם שוב לא נמצאו שרידי סם. לאור האמור, חזר שירות המבחן על המלצתו מיום 14.6.18.

טענות הצדדים לעונש

10. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה ממעשיו של הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלמות גופו של אדם והאוטונומיה של הפרט, ולאור נסיבות ביצוע העבירה, גם סיכן את העוברים ושבים בדרכים. לטענתה, מידת הפגיעה היא גבוהה לאור הנזק שנגרם למתלונן.
11. עוד טענה באת כוח התביעה, כי לאור נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הפסיקה, מתחם העונש ההולם את העבירות נע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים ובין מאסר לתקופה של 18 חודשים, לצד ענישה נלווית.
12. באת כוח התביעה ציינה את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה: הנאשם הודה במיוחס לו, חסך זמן שיפוטי והעדת עדים. לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי בעבירות אלימות ואף הוטלו עליו תקופות מאסר קודמות; הוגשו תסקירים שליליים בעניינו של הנאשם, מהם עולה גם כי הנאשם שלל נזקקות טיפולית.
13. לאחר קבלת תסקיריו העדכניים של שירות המבחן הוסיפה באת כוח התביעה כי הנאשם החל אך לאחרונה בהליך טיפולי, ומכאן כי אין שינוי בעמדת התביעה.
14. לאור האמור עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם עונש של מאסר שהוא במחצית מתחם העונש ההולם והוא כולל מאסר בפועל במחצית המתחם, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצויים. כן ציינה כי הרכיבים הנלווים הם מוסכמים, לרבות פיצויים בסכום של 5,000 ₪. בדיון האחרון מיום 27.6.18 תיקנה באת כוח התביעה את עתירתה לאור הליך הטיפול ותחילת ההפחתה במסוכנות, ועתרה להטיל עונש של מאסר לתקופה של 10 - 11 חודשים, לצד הענישה הנלווית שכבר עתרה לה.
15. בא כוח הנאשם טען כי בקביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון כי הנאשם ביצע את העבירה על רקע סברתו כי נהג המונית מבצע מעשה מגונה בבת זוגו. לטענתו, למרות שאין בכך להצדיק את תגובתו הבלתי מידתית, יש בכך כדי להקל מחומרת מעשיו.
16. מכאן טען בא כוח הנאשם, כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 6 חודשים, שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות.
17. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת, לטענת בא כוח הנאשם, את הנסיבות הבאות שאינן

קשורות בביצוע העבירה: הנאשם הודה במיוחס לו; עברו הפלילי של הנאשם ישן יחסית ומאז ביצע העבירה מושא כתב האישום לא שב לבצע עבירות; הנאשם אמנם סירב לבדיקה פסיכיאטרית, אולם בהמשך פנה לבדיקה כהמלצת בית המשפט. הנאשם פנה לקבלת טיפול באופן עצמאי ואף נגמל מסמים; הנאשם עובד בעבודה מסודרת ואף מנהל את העסק המשפחתי לבדו; הנאשם אמנם סירב לקבל טיפול תרופתי אולם פנה ביוזמתו לטיפול במרכז "התחלה חדשה", שם שולב משך תקופה ממושכת בטיפול הכולל טיפול קבוצתי ואישי ואף בדיקות שתן שערך נמצאו נקיות משרידי סם.

18. עוד הוסיף, כי אף שירות המבחן אשר סבר תחילה כי אין כל שינוי בעמדותיו של הנאשם, שינה מעמדתו וציין כי חל שינוי בנאשם. לטענתו, לאור התסקירים העדכניים של שירות המבחן, הנאשם החל בטיפול, נרתם אליו, ומשתף פעולה באופן מלא עם ההליך.

19. לאור האמור, עתר בא כוח הנאשם להטיל על הנאשם מאסר לתקופה של חודשיים שיבוצע בדרך של עבודות שירות, צו מבחן, ופיצוי בסכום של 5,000 ₪.

20. בדברו האחרון מסר הנאשם כי הוא מודע לדפוסים האלימים באישיותו וכי הוא נכון לטפל בעצמו. כן הוסיף, כי הוא עתיד לסיים את הטיפול בקבוצה בה הוא נוטל חלק במסגרת מרכז "התחלה חדשה" ולהשתלב בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

21. בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירה אותה ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך חברתי** הנפגע מביצוע העבירה, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**.

22. כתוצאה מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלומו, גופו, שלווה נפשו ובטחונו של האדם. הפגיעה בערכים החברתיים היא ברף בינוני - גבוה לאור נסיבות ביצוע העבירה. בהיותו של הנאשם תחת השפעת אלכוהול, תקף נהג מונית, עקב חשדו כי נגע באופן מיני בבת זוגו. הנאשם הלם במתלון באמצעות אגרופיו מספר פעמים, ובהמשך נשכו והכה אותו. כתוצאה ממעשיו, נזקק המתלון לטיפול רפואי.

23. על מדינית הענישה המקובלת והנהוגת בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ברף בינוני - גבוה, ניתן ללמוד מהפסיקה שלהלן:

- רע"פ 3158/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (26.6.18): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שגרם למתלון המטומה מתחת לעינו השמאלית, נפוחות בשפתו העליונה ושריטה מעל כתפו הימנית. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר על תנאי, פיצוי בסכום של 1,500 ₪ וקנס בסכום של 2,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם על הרשעתו. בית המשפט העליון דחה את בקשתו של הנאשם להרשות ערעור;

- רע"פ 8781/16 **הלפרין נ' מדינת ישראל** (16.4.18): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שסטר למתלון בלחיו השמאלית, הדף אותו לאחור וחבט בפניו. כתוצאה ממעשיו הנאשם נגרמו למתלון שריטה ושפשוף בגשר האף. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר על תנאי, קנס בסכום של 2,000 ₪ ופיצוי בסכום של 5,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם על הרשעתו. בית המשפט העליון דחה את בקשתו של הנאשם להרשות ערעור;

- ע"פ (ת"א) 15693-04-16 **אוזן נ' מדינת ישראל** (27.6.16): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שתקף את המתלונן, הפיל אותו לרצפה, הרביץ לו עם קב נכים, נשך אותו, הכניס אצבעותיו לעיני המתלונן, שרט את פניו וצווארו ודרך על רגלו. למתלונן נגרמו כאבים, חתכים ושריטות בפניו ובצווארו. בית משפט השלום הטיל על הנאשם, מאסר על תנאי, פיצוי בסכום של 2,000 ₪ וקנס בסכום של 1,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם;

- ע"פ (י-ם) 27637-07-16 **גלזר נ' מדינת ישראל** (8.9.16): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שהכה את המתלונן באגרופיו מספר פעמים, בהמשך פתח את דלת רכבו של המתלונן והמשיך להכותו. כתוצאה ממעשים אלה, המתלונן התעלף, דם רב ניגר מפניו ונגרמה לו חבלה בשפתו התחתונה שהצריכה טיפול רפואי ותפרים. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי בסך 7,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם.

- ע"פ (מרכז) 41309-08-11 **מעודד נ' מדינת ישראל** (18.12.11): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שאחז בצווארו של המתלונן וחבט באגרופיו בראשו וכן היכה אותו במקל. כתוצאה ממעשיו, גרם הנאשם למתלונן המטומות, כאבים בלסת ורגישות באוזן ימין ובעורף. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, התחייבות בסכום של 1,000 ₪ ופיצוי בסכום של 13,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו של הנאשם והטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 4 חודשים בדרך של עבודות שירות. יתר רכיבי הענישה נותרו בעינם.

24. לא מצאתי תמיכה של ממש בפסיקה למתחם לו עתרה התביעה.

25. לאור האמור, מתחם העונש ההולם את העבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בנסיבות המקרה, נע בין מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחם

26. לקחתי בחשבון את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו, חיסכון בזמן שיפוטי והעדת עדים.

לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי בעבירות אלימות ואף הוטלו עליו תקופות מאסר.

כאן המקום להתייחס להליך הטיפולי שבו נטל הנאשם חלק ולתסקירי שירות המבחן. תחילה, לא שיתף הנאשם פעולה עם שירות המבחן וסירב לטיפול תרופתי שעליו המליץ פסיכיאטר. מכאן, שתסקיריו הראשונים של שירות המבחן היו שליליים ושירות המבחן נמנע במסגרתם מהמלצה שיקומית. במהלך התקופה שחלפה מאז הרשעתו, פנה הנאשם בעצמו למרכז "התחלה חדשה" והשתלב בטיפול מטעם המרכז, שכלל טיפול פרטני וקבוצתי. בבדיקות שתן שנערכו לנאשם במסגרת המרכז, לא נמצאו שרידי סם, ומכאן כי הנאשם חדל בתקופה זו לעשות שימוש בסמים. להתרשמות שירות המבחן, בתסקיריו האחרונים, חל שינוי מסוים בהתנהגותו של הנאשם ויש בידיו כלים לבחון באופן ביקורתי את מעשיו האלימים. מכאן העריך שירות המבחן, כי אם הנאשם ישתלב בטיפול קבוצתי בתחום האלימות, תפחת מסוכנותו. לפי תסקירו של שירות המבחן מיום 14.6.18 הנאשם השתלב בטיפול קבוצתי בשירות המבחן בתחום האלימות ושיתף פעולה עם ההליך הטיפולי. שירות המבחן התרשם מנכונות הנאשם לשינוי, אולם ציין כי הנאשם עודנו בעל דפוסי חשיבה נוקשים, מתקשה לקבל ביקורת ובעל מודעות נמוכה לדפוסי התנהגותו האלימים. מכאן, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות, צו מבחן למשך שנה וחצי ופיצוי למתלונן. לפי תסקיר מיום 20.11.18 הנאשם השתלב בטיפול קבוצתי

ארוך טווח בנושא אלימות, המשיך בשיתוף הפעולה עם שירות המבחן ובדיקות שתן שמסר לא נמצאו שרידי סם. לאור האמור, חזר שירות המבחן על המלצתו מיום 14.6.18.

27. התסקירים מלמדים על השינוי שערך הנאשם באורחותיו ובגישתו לאפיק השיקומי, ומכאן כי אין מקום לגדוע את ההליך השיקומי באיבו.

28. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 8.8.18, הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות.

29. מכאן, כי יש להטיל על הנאשם עונש שהוא במחצית מתחם העונש ההולם, והוא כולל מאסר קצר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצויים.

סוף דבר

30. לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים, שיבוצע בדרך של עבודות שירות. מובהר לנאשם, כי אם לא יבצע עבודות השירות בהתאם להוראות הממונה ולתנאי השירות, ניתן יהיה להטיל עליו מאסר בפועל.

את עבודות השירות יחל הנאשם ביום 20.1.19;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שנתיים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע;

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שנתיים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון;

ד. צו מבחן לתקופה של 18 חודשים;

רשמתי לפניי נכונות הנאשם לבצע את צו המבחן. מובהר לנאשם כי כל חריגה מהוראות שירות המבחן עלולה להוביל לביטול גזר הדין וגזירת דינו מחדש;

ה. פיצוי למתלונן, עד תביעה 1, בסכום של 2,000 ₪. את הפיצויים ישלם הנאשם ב-4 תשלומים שווים, הראשון לא יאוחר מיום 1.1.19, והיתרה ב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

גזר הדין יומצא לממונה ולשירות המבחן ולשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ה כסלו תשע"ט, 03 דצמבר 2018, בנוכחות הצדדים.